

בסף

בבא מציעא דף מב

וְאָמַר רַבִּי יִצְחָק: לְעוֹלָם יִהְיֶה כֶּסֶף שֶׁל אָדָם מְצוּי בְּיָדוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: "וְצִרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדְךָ". וְאָמַר רַבִּי יִצְחָק: לְעוֹלָם יִשְׁלִישׁ אָדָם אֶת מַעוֹתָיו, שְׁלִישׁ בְּקֶרֶקַע, וְשְׁלִישׁ בְּפֶרֶק מִטִּינָא, וְשְׁלִישׁ תַּחַת יָדוֹ.

משנה אבות ב' ז'

(ז) הוּא הָיָה אוֹמֵר: מִרְבֵּה נְכָסִים, מִרְבֵּה דְאָגָה

קהלת י יט

לְשִׁחוּק עֲשִׂים לָחֵם וְגִין וְשִׁמְחַ חַיִּים וְהַכֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת־הַכֹּל:

קהלת רבה

וְהַכֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת הַכֹּל, רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ דְּסַכְנִין בְּשֵׁם רַבִּי לִוִי, פְּעָמִים נַעֲנָה, פְּעָמִים אֵינוֹ נַעֲנָה. פְּעָמִים שָׁעוּשִׁים בּוֹ צְדָקָה הוּא נַעֲנָה, שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרַאשִׁית וְעֵנְתָה בִּי צְדָקָתִי. פְּעָמִים שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה בּוֹ צְדָקָה, הוּא מְקַטְרְגוֹ

משלי ג טז - אֶרְךָ יָמִים בְּיָמֶינָה בְּשִׁמְאוּלָה עֲשֹׂר וְכָבוֹד:

בבא בתרא כ"ה ב: ח'

אמר רבי יצחק: הרוצה שיחכים - ידרים, ושיעשיר - יצפין וסימניך (כלומר, רמז לכך): שולחן בצפון ומנורה בדרום ורבי יהושע בן לוי אמר: לעולם ידרים שמתוך שמתחכם - מתעשר שנאמר: אורך ימים בימינה, בשמאלה עושר וכבוד

מדרש תהילים ה': ב'

אמר ר' חנן התורה אמרה (משלי ג טז) בשמאלה עושר וכבוד. ובני עניים. ורוח הקדש משיב ואומר להנחיל אוהבי יש. ולמה הם עניים בעולם הזה כדי שלא יתעסקו בדברים בטלים וישכחו את התורה.

רבנו חננאל, חגיגה ט ע"ב

חזיר הקדוש ברוך הוא על כל המדות ולא מצא נאה לישראל כעניות כדי שיהא לבם שבור וכוונתם לשמים ועיניהם תלויות לרחמיו וחסדיו. וזהו שאומרים האנשים "יפה המסכנות לישראל כרסן אדום לסוס לבן" שגלוי וידוע לפני הקדוש ברוך הוא 'כשמרבין עושר בועטין בו שנאמר וישמן ישורון ויבעט וגו'

קהלת ה ט - "אוהב כסף לא ישבע כסף"

דברים רבה ב

אָז יִבְדִּיל מִשָּׁה. זֶה שֶׁאָמַר הַכְּתוּב (קהלת ה, ט): אֱהָב כֶּסֶף לֹא יִשְׁבַּע כֶּסֶף, אִין אֵינוֹ יוֹדְעִים שֶׁאִין אָדָם מְמַלֵּא אֶת נַפְשׁוֹ, מֵהוּ בְּכֶסֶף, רַבְּנָן אָמְרִי אֵלּוּ תִּלְמִידֵי חֲכָמִים שֶׁאוֹהֲבִין דְּבָרֵי תוֹרָה שֶׁנִּמְשְׁלוּ בְּכֶסֶף, שֶׁנֶּאֱמַר (משלי טז, טז): וְקִנְיֹת בִּינָה נִבְחָר מִכֶּסֶף. אָמַר רַב נַחֲמָן מִי שֶׁאוֹהֵב תוֹרָה אֵינוֹ שֹׁבֵעַ תוֹרָה... דְּבָר אַחֵר, אֱהָב כֶּסֶף, אָמַר רַבִּי יִצְחָק מִי שֶׁהוּא אוֹהֵב מַצּוֹת, אֵינוֹ שׁוֹבֵעַ מִן הַמַּצּוֹת, כִּיצַד, אֶת מוֹצֵא שְׁנֵי גְדוּלֵי עוֹלָם דָּוִד וּמִשָּׁה וְלֹא שֹׁבֵעוּ, דָּוִד אָף עַל פִּי שֶׁאָמַר לוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא [עפ"י (דברי הימים

ב ו, ט): רק אתה לא תבנה לי את הבית הזה, הנה דוד אומר לעצמו וכי מפני שאמר לי הקדוש ברוך הוא אתה לא תבנה לי הבית אני יושב, מה עשה זרז את עצמו והתקין כל צרכיו עד שלא מת.

בעל שם טוב, יתרו ל"ז: א'

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג וגו' כולם ישבעו ויתענגו מטובך וקשה הלא בעסקי עולם הזה התענוג הוא קודם השביעה, והיה ראוי לומר יתענגו וישבעו, והפירוש הוא, דיש בעסקי עולם הזה תענוג בלא שביעה לעולם, ויש שיש שביעה אבל אחר השביעה שוב אין תענוג, כי בענין קיבוץ ממון והון רב יש תענוג, וכל מה שהוא עשיר יותר יש לו תענוג יותר, אבל אין לו שביעה,

בבלי שבת צב א

אין השכינה שורה אלא על חכם גבור ועשיר ובעל קומה

נדרים לח א

אמר רבי יוחנן: אין הקדוש ברוך הוא משנה שכינתו אלא על גבור ועשיר וחכם ועניו

שיטה מקובצת על נדרים ל"ח א: ה'

שיהיה שלם מכל דבר ולא יצטרך לאחר זולתו

וירגייניה וולף, חדר משלך, משכל הוצאה לאור, 2004, עמ' 14

– כל שאוכל להציע לכן הוא דעה בעניין משני אחד

אשה חייבת שיהיו לה כסף וחדר משלה אם היא רוצה לכתוב רומנים.

משלי טז טז

קנה חכמה מהטוב מחרוץ וקנות בינה נבחר מפסף:

חובות הלבבות לרבנו בחיי אבן פקודה

אם חכמת חכמת לך, כלומר שהקנינים הרוחניים הם שלך לא ישלול אותם ממך זולתך כאשר יקרה בקנינים הגופניים.